

lidmila
kábrtová

koho
vypijou
lišky

host

Prolog

„Proč americký kosmonauti nejsou kosmonauti,
ale astronauti?“

„Bud' zticha!“ vyjede mami.

Jak se dělají děti? Proč tu není tati? Je toho tolik,
o čem chce malá El mluvit.

„Na všechny důležité věci ti stačí pár slov,
vysvětlí jí děda.

„Kolik?“

„Nevim. Padesát?“

A tak je El začne jednoho dne počítat.

Rudé právo — 1970

Rozhovor Rudého práva se soudruhem Gustávem Husákem: „Duben 1969 znamená obrat“.

Nepodložené dohady o příčinách úmrtí J. Šlitra.

Příkaz dne: Šetřit s palivy. Co způsobily sdělovací prostředky v srpnu 1968: Kampaně a hysterie.

Srp a kladivo nad Expo. Jak dál a s kým v kultuře: Pražští umělci se distancují od pravice. Mládež může vychovávat jen socialismu oddaný pedagog.

Sovětské lodi na pomoc posádce Apolla 13. Jak to vidí traktorista: Promyšlený útok proti straně.

Chtěl J. F. Kennedy nechat zavraždit F. Castra?

Dnes rozhodujeme o zítřku. USA dále provokují v Koreji. Zemědělci stojí pevně na pozicích socialismu. Lunochod projel měsíčním kráterem.

Mandarínky

„Hajzlové," mami svítí oči vztekem.

„Tos tam musela chodit?"

„Měli mandarínky. V zelenině."

„Mandarínky?"

„Jo. Já o tý blbý demonstraci fakt nevěděla."

„Holka, kdybys aspoň četla noviny," zaúpí děda.

„Bylo to před dvěma rokama..."

„Jenže teď tě za to vyhoděj z práce."

Mami mlčí.

„Vdáš se. Vdanou nevyhoděj," rozhodne děda.

Před počátkem

„Je ti jednatřicet, moc šancí už nemáš.“

Mami, co ještě není mami, klopí oči k zemi.

„Je odpornej.“

„Ale svobodnej. Na tu schůzku půjdeš,“ trvá na svém děda, který dědou teprve bude.

Oblékne si své nejlepší šaty.

Laciný lokál pronikavě páchne kouřem.

„Po třech pivech domů? Ses zbláznila, ne?“

Neodpoví.

Svatební koláčky

„Barák ho změní," chlácholí mami děda.

„Řeči."

„Chlap se potřebuje někdy napít."

„Někdy?" odfrkne mami.

„Koláčky jsou roznesený po vsi. Takovou ostudu nám neuděláš."

Mami mlčí.

„Nebo víš o někom lepším?"

Pořád mlčí.

Starý mosazný budík neúprosně odměřuje minutu za minutou. V tom tichu zní tikot jako výstřely ze samopalu.

Zlatý kroužek

„Ano,“ řekne potichu mamí a na prst si navlékne
zlatý kroužek. Ten nejlevnější, co měli.

Ve smluveném manželství není nic honosného
potřeba.

Ani láska ne.

„Škoda lásky, kterou jsem tobě dala,“ spokojeně
vyřvávají přiopilí svatební hosté.

Stůl venkovské hospody přetéká dary.

Doma mamí vybalí z šustivých papírů tři
porcelánové jeleny.

Máte holčičku

„Jseš moje žena...”

Postel vrže.

Madona s dítětem v náručí se tajemně usmívá
z obrazu nad postelí.

Mami roste břicho.

K tomu stačí jen sex.

Ale to plod v děloze neví.

„Tlačte,” porodníkovi kape z čela pot.

Mami zatlačí.

„Máte holčičku, maminko.”

El se poprvé rozhlédne kolem a rozpláče se.

Rudé právo — 1971

I v domácnostech šetřit plynem a elektřinou:
Dnes každý z nás rozhoduje o energetické
situaci. Nixon řinčí zbraněmi. Svobodná Evropa
znovu usvědčena. Rakety země — vzduch
proti interventům. Prvořadý úkol:
Zkvalitnění výchovné a ideologické práce.
Zajímavé zjištění obchodu: Soboty — dny silného
nákupu. Napalmem proti kambodžským
vlastencům. Americký imperialismus společným
nepřítelem. Na severočeské havíře je spolehnutí.
Přehlídka angažovaného divadla. „Milá, naša zlatá
Jiřina Švorcová.“ Oč teď v USA především
jde? Další vítězství sovětského cirkusového
umění. Společně v práci — společně k volbám.
Prodavač — agitátor. SSSR — spolehlivý obchodní
partner. Československý lid rozhodl: Přes 99 %
kandidátům NF. Bundeswehr — ohnisko reakce.
Pánské obleky pro SSSR.

Husákovy děti

Pokoj praská ve švech. Děti se rodí jako o závod.
„Hned plánujem druhý. Taky si pořídíte druhý,
když jsou ty jesle? A mateřská prej bude větší,
žena na druhé posteli neustále mele.
Mami neodpoví, El svírá v náručí.
„Ještě za vámi nepřijel?“ ptá se sestra ode dveří.
Mami zavrtí hlavou.

Tajemství šerosvitu

Místnost je úzká a tmavá.

Světlo z malého okna tak tak dosáhne na uzlíček
v bílé zavinovačce na kuchyňském stole.

Zbytek pokoje tone v přízračném šerosvitu.

Není, kdo by ten barokní výjev ocenil.

Vzduchem se nese nakyslý odér mužského potu.

Mami štitivě nakrčí nos směrem k tatimu: „Musí se
vymalovat.“

Pátý

„Už máš pátý!“

Může výčitka neznít vyčítavě?

„Moje věc,“ nabírá grády tatiho hlas.

„Naše peníze! Jseš pořád samej chlast!“

nedá se mami.

„Mně nebudeš říkat, co můžu a co ne!“

„Táhni!“ zaječí mami.

„Z baráku? Na to zapomeň!“ práskne tati dveřmi.

El křik neprobudí. Ze slov nenávisti se stala
ukolébavka.